Чудо! Изгоба безмежно голямо. Моят живот е много хубав. Моята душа е безкрайна, моята любов е безкрайна и безкрайно дълбока е моята радост. Аз виждам и чувствувам, че моята душа е по-голяма от морето, по-хубава е от небето, по-дълбока е от пропастите. Моята любов е по-голяма от всичко, по-хубава е от всичко, по-дълбока е от всичко. Моята радост е безкрайна, безкрайна е, безкрайна е, когато е изпълнена — радостта е безкрайна.

безкрайно е морето и небето,
но по-безкрайно е сърцето ми.
Моята любов е безкрайна и по-дълбока от морето и небето.

Groß ist das Meer und Himmel,
Noch grösser ist mein Herz,
Und schöner als Perlen und Sterne
Leuchtet und strahlt meine Liebe

Само единъ страхъ е по-голям от моята безкрайна радост, и, безкрайният, страхът е по-голям от обхвалата, или, когато е по-голямо, надминава ее с много. Бедни хора! Дали не от тоя страх е над всичко?...